

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS)

Vastaaja: Jean-Louis Anita Dedroog

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko rautatieliikenteen matkustajien oikeuksista ja velvollisuuksista 23.10.2007 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1371/2007 ⁽¹⁾ 9 artiklan 4 kohtaa, luettuna yhdessä direktiivin 93/13 ⁽²⁾ 2 artiklan a alakohdan ja 3 artiklan kanssa, tulkittava siten, että kuljetusyhtiön ja matkustajan välille syntyy aina sopimukseen perustuva oikeussuhde, jopa silloin, kun matkustaja käyttää kuljettajan palveluja ilman, että on ostanut matkalippua?
- 2) Mikäli edellä esitettyyn kysymykseen on vastattava kieltävästi, koskeeko kohtuuttomien ehtojen doktriinin mukainen suoja myös matkustajaa, joka käyttää julkista liikennettä ilman, että on ostanut matkalippua, ja joka on tämän toimintansa vuoksi kuljettajan yleisten ehtojen, jotka katsotaan yleisesti sitoviksi niiden normatiivisen luonteen tai valtion virallisessa julkaisussa kuulutuksen perusteella, nojalla velvollinen maksamaan matkalipun hinnan lisäksi tulevan lisämaksun?
- 3) Onko kuluttajasopimusten kohtuuttomia ehtoja koskevan direktiivin 93/13 6 artikla, jossa säädetään, että ”jäsenvaltioiden on säädettävä, että elinkeinonharjoittajan ja kuluttajan välisen sopimuksen kohtuuttomat ehdot eivät sido kuluttajia niiden kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja että sopimus jää muilta osin osapuolia sitovaksi, jos sopimus voi olla olemassa ilman kohtuuttomia ehtoja”, kaikissa tapauksissa esteenä sille, että tuomioistuin kohtuullistaa kohtuuttomaksi todettua ehtoa tai soveltaa sen sijaan yleistä lainsäädäntöä?
- 4) Mikäli edelliseen kysymykseen on vastattava kieltävästi, mitkä ovat ne olosuhteet, joissa kansallinen tuomioistuin voi kohtuullistaa kohtuuttomaksi todettua ehtoa tai korvata sen soveltamalla yleistä lainsäädäntöä?
- 5) Mikäli edellä esitettyihin kysymyksiin ei voida vastata in abstracto, esiin tulee kysymys siitä, onko tapauksessa, jossa kansallinen rautatieyhtiö sanktioi siviilioikeudellisesti ilman matkaan oikeuttavaa lippua matkustavaa henkilöä tämän jäätyä kiinni matkalipun hinnan lisäksi tulevalle lisämaksulla ja jossa tuomioistuin katsoo, että veloitettu lisämaksu on direktiivin 93/13 2 artiklan a alakohdan, luettuna yhdessä 3 artiklan kanssa, mukaisesti kohtuuton, direktiivin 93/13 6 artikla esteenä sille, että tuomioistuin toteaa ehdon pätemättömäksi ja soveltaa yleistä vahingonkorvauslainsäädäntöä kansalliselle rautatieyhtiölle aiheutuneen vahingon korvaamiseksi.

⁽¹⁾ EUVL 2007, L 315, s. 14.

⁽²⁾ Kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista 5.4.1993 annettu neuvoston direktiivi 93/13/ETY (EYVL 1993, L 95, s. 29).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Tribunalul Bacău (Romania) on esittänyt 30.5.2018 – Radu-Lucian Rusu ja Oana-Maria Rusu v. SC Blue Air – Airline Management Solutions SRL

(Asia C-354/18)

(2018/C 294/27)

Oikeudenkäyntikieli: romania

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Tribunalul Bacău

Pääasian asianosaiset

Valittajat, kantajina ensimmäisessä oikeusasteessa: Radu-Lucian Rusu ja Oana-Maria Rusu

Valittaja, vastaajana ensimmäisessä oikeusasteessa: SC Blue Air – Airline Management Solutions SRL

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Pyritäänkö asetuksen N:o 261/2004⁽¹⁾ 7 artiklan 1 kohdan b alakohdassa säädetyllä 400 euron summalla korvaamaan pääasiallisesti aineellisia vahinkoja, jolloin henkistä kärsimystä on arvioitava 12 artiklan valossa, vai kattaako 7 artiklan 1 kohdan b alakohta pääasiallisesti henkiset kärsimykset, jolloin aineellisiin vahinkoihin sovelletaan 12 artiklan säännöksiä?
- 2) Kuuluuko ansionmenetyks, joka ylittää 7 artiklan 1 kohdan b kohdassa säädetyin 400 euroa, 12 artiklassa tarkoitetun lisäkorvauksen käsitteen piiriin?
- 3) Asetuksen 12 artiklan [1 kohdan] toisen virkkeen mukaan ”tämän asetuksen nojalla myönnetty korvaus voidaan vähentää tällaisesta korvauksesta”. Onko asetuksen tätä artiklaa tulkittava siten, että siinä jätetään kansallisen tuomioistuimen harkintavaltaan, onko 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan nojalla myönnetty summa vähennettävä lisäkorvauksesta, vai onko vähennys pakollinen?
- 4) Mikäli summan vähentäminen ei ole pakollista, minkä seikkojen perusteella kansallinen tuomioistuin päättää, vähentääkö se 7 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaisen summan lisäkorvauksesta?
- 5) Onko ansionmenetyksestä aiheutuvaa vahinkoa, joka johtuu siitä, että työntekijä ei ole voinut saapua työpaikalleen sen vuoksi, että hän on saapunut myöhässä määränpäähän uudelleenreitityksen jälkeen, arvioitava siltä kannalta, että 8 artiklassa säädetyt velvoitteet on laiminlyöty, vai 12 artiklan perusteella, luettuna yhdessä 4 artiklan kanssa?
- 6) Merkitseekö asetuksen N:o 261/2004 4 artiklan 3 kohdan ja 8 artiklan mukainen lentoyhtiön velvollisuus avun antamiseen sitä, että matkustajalle ilmoitetaan täydelliset tiedot kaikista uudelleenreitityksen vaihtoehdoista, kuten säädetään 8 artiklan 1 kohdan a, b ja c alakohdassa?
- 7) Kenelle kuuluu asetuksen N:o 261/2004 8 artiklan nojalla velvoite näyttää toteen, että uudelleenreititys on suoritettu mahdollisimman pian?
- 8) Asetetaanko asetuksessa matkustajille velvoite hakea muita lentoja määränpäähän tai pyytää lentoyhtiötä etsimään vapaita paikkoja tällaisilta lennoilta, vai onko lentoyhtiö velvollinen omasta aloitteestaan hakemaan matkustajalle parasta vaihtoehtoa hänen kuljettamiseksi määränpäähän?
- 9) Onko määritettäessä matkustajille aiheutuneita vahinkoja merkitystä sillä, että he ovat hyväksyneet lentoyhtiön heille tekemän ehdotuksen lennosta päivämääränä 11.9.2016, vaikka he ovat voineet ajatella, että heille ei maksettaisi palkkaa heidän ollessaan poissa työpaikalta?

⁽¹⁾ Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäamisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004 (EUVL 2004, L 46, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Landesgericht Salzburg (Itävalta) on esittänyt 31.5.2018 – Barbara Rust-Hackner v. Nürnberger Versicherung Aktiengesellschaft Österreich

(Asia C-355/18)

(2018/C 294/28)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landesgericht Salzburg